

Lovtidende A

2010

Udgivet den 31. marts 2010

29. marts 2010.

Nr. 321.

Bekendtgørelse om tilbageholdte og domfældte i politiets detentioner

I medfør af § 4 i bekendtgørelse nr. 1173 af 7. december 2009 om fuldbyrdelse af en foranstaltning med anstaltsanbringelse i detention og § 81 i bekendtgørelse nr. 1176 af 7. december 2009 om tilbageholdte fastsættes:

Kapitel 1

Bekendtgørelsens anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse for tilbageholdte og domfældte i politiets detentioner.

Kapitel 2

Anbringelse og overførsel

§ 2. Tilbageholdte kan i særlige tilfælde for en kortere periode anbringes i detention. Anbringelse sker normalt i det politidistrikt, hvor kriminalsagen behandles. Anbringelse i eller overførsel til et andet politidistrikt kan eksempelvis ske

- 1) af hensyn til efterforskningen,
- 2) af belægningsmæssige årsager,
- 3) af sikkerhedsmæssige hensyn,
- 4) af helbredsmæssige hensyn, eller
- 5) hvis den sigtede er beslægtet med medlemmer af personalegruppen i det politidistrikt, hvor sigtede som udgangspunkt skulle anbringes.

Stk. 2. Domfældte kan undtagelsesvis for en kortere periode anbringes i detention.

Stk. 3. I politidistrikter, hvor der findes en anstalt, skal den tilbageholdte eller domfældte normalt overføres til anstalten indenfor et døgn efter tilbageholdelsen eller domfældelsen.

Stk. 4. I politidistrikter, hvor der ikke findes en anstalt, skal den tilbageholdte eller domfældte normalt overføres til anstalten indenfor senest 14 dage efter tilbageholdelsen eller domfældelsen.

Stk. 5. Politimesteren kan efter en konkret vurdering undtagelsesvis bestemme, at de i stk. 3 og 4 angivne frister kan overskrides, hvis

- 1) efterforskningen i særlige tilfælde taler herfor, eller
- 2) de trafikale og vejrmæssige forhold nødvendiggør, at opholdet i detentionen udstrækkes ud over de i stk. 3 og 4 angivne frister.

§ 3. Politimesteren træffer afgørelse om anbringelse af tilbageholdte i detention.

Stk. 2. Direktøren for Kriminalforsorgen træffer efter aftale med politiet afgørelse om, at en foranstaltning med anstaltsanbringelse for en kortere periode skal fuldbyrdes i detention.

Stk. 3. Afgørelse om at anbringe den tilbageholdte eller domfældte i en anstalt træffes efter aftale med direktøren for Kriminalforsorgen eller den, der bemyndiges hertil.

§ 4. Indtil overførsel kan finde sted, skal tilbageholdte og domfældte i byer, hvor kriminalforsorgen har permanente anstalter, i videst muligt omfang og efter aftale med anstaltslederen opholde sig i anstalten i dagtimerne som dagfolk. Dette gælder dog ikke for tilbageholdte, hvis opholdet i anstalten i dagtimer vil stride imod formålet med tilbageholdelsen.

§ 5. Tidspunktet for, hvornår en tilbageholdt eller domfældt påbegynder sit ophold i detentionen, skal noteres journalen.

Kapitel 3

Rettigheder og pligter under opholdet i detentionen

Vejledning

§ 6. En indsat skal snarest efter at være anbragt i detentionen vejledes af personalet om sine rettigheder, pligter og øvrige forhold under opholdet.

Behandling af de indsatte

§ 7. Indsatte skal behandles høfligt og hensynsfuldt og må ikke udsættes for andre end de ved retsplejeloven eller kriminalloven hjemlede indgreb.

§ 8. I forhold til tilbageholdte, der er isolerede efter rettens bestemmelse, påhviler det personalet løbende at være særligt opmærksom på, om de pågældende har behov for øget personalekontakt, tilsyn af læge, herunder en psykiater, udvidet adgang til besøg m.v. med henblik på at mindske den særlige belastning og risiko for forstyrrelse af det psykiske helbred, som er forbundet med isolation. Særligt i forhold til tilbageholdte, som undergives længerevarende isolation, påhviler det personalet at være opmærksom på, at dette behov øges i takt med varigheden af isolationen.

Stk. 2. Tilbageholdte under 18 år, der efter rettens bestemmelse har været isolerede i et sammenhængende tidsrum af mere end 4 ugers varighed, og tilbageholdte på 18 år eller derover, som efter rettens bestemmelse har været isolerede i et sammenhængende tidsrum af mere end 3 måneders varighed, skal tilbydes yderligere mindst 3 timers daglig aktivering med personkontakt.

Stk. 3. Politiet skal 1 gang ugentligt i samarbejde med den tilbageholdte udfærdige en plan for vedkommendes aktivering i medfør af stk. 2.

Anvisninger

§ 9. En indsat skal efterkomme de anvisninger, som gives af detentionens personale i forbindelse med varetagelsen af detentionens opgaver.

Ro og orden m.v.

§ 10. Indsatte skal iagttage god ro og orden og optræde høfligt over for personalet.

Stk. 2. Indsatte er forpligtet til at rengøre det detentionslokalet, hvori de er indsat. Detentionen stiller rengøringsmateriale til rådighed herfor.

Stk. 3. Indsatte må ikke ryge i detentionslokalet.

Møblement

§ 11. Den indsatte skal have tilbud om, at detentionslokalet udstyres med en sammenklappelig seng, bord og stol, medmindre sikkerhedsmæssige hensyn undtagelsesvis taler herimod.

Fællesskab og adgang til andre lokaliteter

§ 12. Indsatte skal, i det omfang det er muligt, have adgang til fællesskab med andre indsatte.

Stk. 2. Hvis det under hensyntagen til den domfældtes sikkerhed skønnes forsvarligt, kan døren til detentionslokalet holdes åben i tidsrummet fra kl. 08.00 til kl. 00.00, så den domfældte får adgang til toiletrum, baderum og eventuelt opholdsrum.

Stk. 3. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse for tilbageholdte i det omfang, formålet med tilbageholdelsen ikke taler herimod.

Effekter

§ 13. Indsatte må efter aftale med politiet, og i det omfang lokale forhold tillader det, medbringe personlige effekter under opholdet i detentionen.

Forplejning

§ 14. Indsatte har ret til 3 måltider dagligt.

Fri luft

§ 15. Indsatte har ret til dagligt at tilbringe mindst 1 time i fri luft, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis det undtagelsesvis er uforeneligt med politiets varetagelse af sikkerhedsmæssige hensyn, kan opholdet i fri luft begrænses.

Stk. 3. 15-17 årige har så vidt muligt ret til 2 timers fysisk udfoldelse og træning om dagen, heraf mindst 1 time i fri luft, jf. dog stk. 2.

Forsorgsmæssig bistand

§ 16. Politiet skal kontakte kriminalforsorgen med henblik på varetagelse af forsorgsmæssig bistand over for indsatte, der skal opholde sig i detentionen mere end 1 uge.

Sundhedsmæssig bistand m.v.

§ 17. Indsatte har ret til lægebehandling og anden sundhedsmæssig bistand.

§ 18. Hvis der er mistanke om, at en tilbageholdt eller domfældt er syg eller er kommet til skade, skal der inden indsættelsen ske fremstilling af den pågældende for en læge.

Stk. 2. Hvis der efter indsættelsen i detentionen opstår mistanke om, at den indsatte er syg eller er kommet til skade, skal der straks ske fremstilling for en læge.

§ 19. Hvis der er mistanke om, at en tilbageholdt eller domfældt er selvmordstruet, skal der inden indsættelsen ske fremstilling af den pågældende for en læge med henblik på vurdering af, om indsættelse i detentionen vil være sikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Stk. 2. Såfremt der efter indsættelsen i detentionen opstår mistanke om, at den indsatte er selvmordstruet, skal der straks ske fremstilling for en læge.

§ 20. Såfremt der ikke findes en læge i byen, kan fremstilling efter §§ 18 og 19 efter omstændighederne ske for en sygeplejerske eller anden repræsentant for sundhedsvæsenet.

Arbejde og uddannelse m.v.

§ 21. En tilbageholdt har adgang til selv at skaffe beskæftigelse, som på rimelig måde kan foregå i detentionen. Er der mulighed for at tilbyde en tilbageholdt beskæftigelse, skal den pågældende have udbetalt vederlag herfor efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1156 af 7. december 2009 om arbejde og uddannelse m.v. af indsatte i kriminalforsorgens institutioner (beskæftigelsesbekendtgørelsen).

§ 22. Domfældte har ret og pligt til at være beskæftiget efter reglerne i beskæftigelsesbekendtgørelsen.

Kapitel 4

Udgang

Udgang for tilbageholdte

§ 23. Efter retsplejelovens § 379, stk. 2, og reglerne i §§ 24-28 kan politiet give en tilbageholdt udgangstilladelse for et kortere tidsrum.

Stk. 2. Afgørelse træffes af politiet.

§ 24. Tilbageholdte kan få udgang til særlige formål, f.eks. for at

- 1) besøge en nærstående person, som er alvorligt syg,
- 2) være til stede ved en nærstående persons begravelse, eller
- 3) varetage personlige interesser, når særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Det er i almindelighed en forudsætning for udgang, at den tilbageholdte tilvejebringer fornøden dokumentation for de omstændigheder, der begrunder udgangen.

§ 25. Ved afgørelsen skal risikoen for misbrug tages i betragtning. Det skal tillægges særlig vægt, hvis den tilbageholdte

- 1) er sigtet eller tidligere dømt for farlig kriminalitet, herunder drab, forsætlig brandstiftelse, volds- eller seksualforbrydelse eller i øvrigt lovovertrædelser af særlig grov eller professionel karakter,
- 2) under opholdet er undveget eller har forsøgt herpå,
- 3) under opholdet har begået kriminalitet,
- 4) under opholdet har misbrugt en tilladelse til udgang, eller

- 5) under en tidligere udståelse af foranstaltning har foretaget handlinger som nævnt i nr. 2-4, uden at betingelserne for uledsaget udgang senere blev opfyldt.

§ 26. Udgang gives for et kortere tidsrum. Udgang kan ikke gives i længere tid, end formålet tilsiger, og må normalt ikke overstige 1 dag ud over rejsetiden.

Stk. 2. Er udgang givet for mere end 1 dag, skal overnatning finde sted i detention eller anstalt. Aftale herom skal forinden være truffet med vedkommende detention eller anstalt.

§ 27. Tilladelse til udgang kan i øvrigt betinges af vilkår, som findes formålstjenlige for at undgå misbrug af udgangstilladelsen, herunder at den tilbageholdte

- 1) ledsages af personale, jf. stk. 2,
- 2) ikke nyder alkohol under hele udgangen, eller
- 3) ved tilbagekomsten medvirker til en alkoholtest.

Stk. 2. Ved afgørelse af, om en udgang skal ske med eller uden ledsagelse, tages der hensyn til formålet med udgangen og risikoen for misbrug. Udgangspunktet er, at udgang sker med ledsagelse.

§ 28. Udgifter til rejse, ophold og lommepenge afholdes af den tilbageholdte.

Udgang for domfældte

§ 29. Domfældte kan få udgang efter reglerne i kriminallovens § 214 og bekendtgørelse nr. 1157 af 7. december 2009 om udgang til indsatte i kriminalforsorgens institutioner (udgangsbekendtgørelsen).

Kapitel 5

Besøg m.v.

Besøg m.v. til tilbageholdte

§ 30. En tilbageholdt har med de begrænsninger, der følger af §§ 31-45, ret til besøg, medmindre hensynet til opretholdelse af orden og sikkerhed i detentionen tilsiger andet. En tilbageholdt har altid ret til ukontrolleret besøg af sin forsvarer, jf. retsplejelovens § 379, stk. 1, sidste pkt.

Stk. 2. Der skal gives den tilbageholdte mulighed for snarest muligt efter indsættelsen at underrette sine nærmeste pårørende med henblik på at modtage deres besøg efter reglerne i §§ 31-45.

Stk. 3. Politiet træffer beslutning om, hvorvidt den indsatte selv skal underrette sine pårørende, eller om dette skal foretages af politiet.

Stk. 4. Politiet kan træffe nærmere bestemmelser om afviklingen af besøg.

§ 31. Politiet kan modsætte sig, at den tilbageholdte modtager besøg, når hensynet til tilbageholdelsens formål taler herimod. Meddeler politiet afslag på besøg, kan den tilbageholdte kræve, at afslaget forelægges retten til afgørelse, jf. retsplejelovens § 379, stk. 1.

§ 32. Politiet kan, under hensyn til forholdene det enkelte sted, herunder de personalemæssige forhold, og i det omfang ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn taler herfor, fastsætte begrænsninger med hensyn til antallet af personer, der samtidig kan

- 1) være godkendte besøgende til en tilbageholdt, og
- 2) aflægge besøg hos den tilbageholdte.

§ 33. Besøgstiden bør så vidt muligt ikke være kortere end en halv time. Længerevarende besøg skal tillades i det omfang, forholdene tillader det.

Stk. 2. Tilbageholdte, som er isolerede efter rettens bestemmelse, bør have tilladelse til udvidet besøg.

Stk. 3. Besøg af en tilbageholdts forsvarer og besøg til en udenlandsk tilbageholdt af diplomatiske og konsulære repræsentanter fra hjemlandet begrænser ikke tidsmæssigt muligheden for andre besøg.

§ 34. Besøg forudsætter, at den besøgende hos politiet forudgående indhenter tilladelse til at besøge den tilbageholdte.

Stk. 2. Inden tilladelse til at besøge en tilbageholdt meddeles, skal der almindeligvis indhentes oplysninger om ansøgeren fra Kriminalregisteret. Dette kan undlades, hvis ansøgeren i forvejen er politiet bekendt.

Stk. 3. Indhentelse af oplysninger fra Kriminalregisteret kan kun ske, hvis ansøgeren har afgivet skriftligt samtykke hertil. Politiet skal vejlede ansøgeren om, at det er en forudsætning for at meddele besøgstilladelse, at den pågældende afgiver samtykke til indhentelse af oplysninger fra Kriminalregisteret.

§ 35. Politiet kan forbyde besøg af bestemte personer, og en meddelt besøgstilladelse kan inddrages, hvis dette i det enkelte tilfælde er nødvendigt af hensyn til opretholdelse af orden og sikkerhed.

Stk. 2. Når en ansøgning om besøgstilladelse afslås, eller en besøgstilladelse inddrages, skal der gøres notat om grunden hertil.

§ 36. Politiet kan, under hensyn til forholdene i den enkelte detention og i det omfang ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn taler herfor, fastsætte begrænsninger for, hvilke genstande de besøgende må medtage eller være i besiddelse af under besøget. Politiet kan herunder bestemme, at de besøgende ikke må medbringe genstande, som er vanskelige at undersøge og andre genstande, som det ikke er de tilbageholdte tilladt at have i detentionen.

Stk. 2. Mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr samt tilbehør m.v. hertil må ikke medbringes ved besøg. Dette gælder dog ikke, hvis den besøgende er den tilbageholdtes forsvarer, og forsvareren i forbindelse med besøget fremviser kommunikationsudstyret over for personalet og eventuelt lader det registrere.

Stk. 3. Politiet skal på forhånd orientere besøgende om, hvad der ikke må medtages ved besøg.

§ 37. Det er et vilkår for besøgstilladelse, at den besøgende

- 1) lader medbragte genstande undersøge,
- 2) medbringer billedlegitimation, jf. dog stk. 2, og
- 3) efter politiets anmodning lader sin yderbeklædning undersøge, jf. stk. 3.

Stk. 2. Vilkåret om, at den besøgende medbringer billedlegitimation, kan fraviges, hvis særlige omstændigheder i det enkelte tilfælde taler derfor.

Stk. 3. Hvis undersøgelse af den besøgendes yderbeklædning skal finde sted, skal det forinden tilkendegives den besøgende,

- 1) at undersøgelsen kun kan gennemføres med den besøgendes samtykke, og
- 2) at det vil medføre afvisning, hvis den pågældende nægter at lade sig undersøge.

§ 38. Undersøgelse af yderbeklædning foretages ved, at den besøgende opfordres til at fremvise genstande, som den besøgende har i lommer m.v. Undersøgelsen kan endvidere omfatte eftersyn af den besøgendes yderbeklædning ved anvendelse af metaldetektor.

Stk. 2. Der kan foretages videregående undersøgelse af besøgendes yderbeklædning, hvis der i det enkelte tilfælde er en begrundet mistanke om, at den besøgende vil foretage indsmugling.

Stk. 3. Videregående undersøgelse af besøgendes yderbeklædning foretages ved, at den besøgende opfordres til at aftage sin yderbeklædning med henblik på, at politiet kan foretage en nærmere undersøgelse af denne.

§ 39. Videregående undersøgelse af den besøgendes yderbeklædning skal foregå i et særligt lokale og må ikke foretages eller overværes af personer af andet køn end den, der skal undersøges. Er der ikke personale af samme køn som den besøgende, kan undersøgelsen foretages af to personer af det modsatte køn.

Stk. 2. Undersøgelsen må ikke overværes af andre besøgende, tilbageholdte eller indsatte.

Stk. 3. Undersøgelsen skal gennemføres på en måde, der i størst muligt omfang er egnet til at mindske den besøgendes oplevelse af at blive krænket.

§ 40. Når der foretages videregående undersøgelse af en besøgendes yderbeklædning, skal der gøres notat om baggrunden herfor og resultatet heraf.

§ 41. Af hensyn til tilbageholdelsens formål, kan politiet forlange, at besøg finder sted under kontrol, jf. retsplejelovens § 379, stk. 1. Den tilbageholdte kan kræve, at politiets krav om kontrol forelægges retten til afgørelse, jf. retsplejelovens § 379, stk. 1. Den tilbageholdte skal orienteres herom.

§ 42. Politiet kan bestemme, at besøg skal gennemføres under overværelse af personale i detentionen, hvis det i det enkelte tilfælde ud fra ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn er nødvendigt.

Stk. 2. Den tilbageholdte har altid ret til ukontrolleret besøg af sin forsvarer, jf. retsplejelovens § 379, stk. 1, sidste pkt.

Stk. 3. Ved besøg, der overværes af personale i detentionen, kan der stilles krav om, at samtalen skal føres på et sprog som den, der overværer besøget, forstår. Hvis forholdene taler derfor, kan der anvendes tolk.

§ 43. Besøg kan afbrydes, hvis dette i det enkelte tilfælde er nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn.

§ 44. Besøg af børn kan normalt kun finde sted under ledelse af en voksen.

Stk. 2. Besøg af børn kan normalt kun finde sted med samtykke fra forældremyndighedens indehaver. I tilfælde, hvor forældrene har fælles forældremyndighed, skal det i det enkelte tilfælde overvejes, om der skal indhentes samtykke fra begge forældre.

§ 45. En tilbageholdt har ret til at have sit barn under 1 år hos sig i detentionen, hvis den tilbageholdte selv er i stand til at passe barnet og forholdene i detentionen ikke konkret gør barnets ophold uforsvarligt.

Besøg m.v. til domfældte

§ 46. Domfældte meddeles tilladelse til besøg af politiet.

§ 47. Politiet kan under hensyn til forholdene det enkelte sted, herunder de personalemæssige forhold, og i det omfang ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn taler herfor, fastsætte begrænsninger med hensyn til antallet af personer, der samtidig kan

- 1) være godkendte besøgende til den domfældte, jf. § 48 og
- 2) aflægge besøg hos den domfældte.

§ 48. Politiet kan forbyde besøg af bestemte personer, og en meddelt besøgstilladelse kan inddrages, hvis dette i det enkelte tilfælde findes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige grunde.

Stk. 2. Inden tilladelse til besøg meddeles, skal der almindeligvis indhentes oplysninger om ansøgeren fra Kriminalregisteret.

Stk. 3. Indhentelse af oplysninger fra Kriminalregisteret kan kun ske, hvis ansøgeren har afgivet skriftligt samtykke hertil. Politiet skal vejlede ansøgeren om, at det er en forudsætning for at meddele besøgstilladelse, at den pågældende afgiver samtykke til indhentelse af oplysninger fra Kriminalregisteret.

Stk. 4. Når en ansøgning om besøgstilladelse afslås, eller en besøgstilladelse inddrages, skal der gøres notat om grunden hertil.

§ 49. Besøg er i almindelighed uoverværet.

Stk. 2. Hvis det i det enkelte tilfælde ud fra ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn er nødvendigt, kan det bestemmes, at besøg skal gennemføres under overværelse af personale i institutionen.

Stk. 3. Besøg overværes ikke, hvis den besøgende er autoriseret forsvarer eller advokat, der er beskikket for eller valgt af den domfældte som forsvarer i den kriminalsag, der har ført til indsættelse i institutionen, eller i en verserende kriminalsag.

Stk. 4. Ved besøg, der overværes af personale i detentionen, kan der stilles krav om, at samtalen skal føres på et sprog som den, der overværer besøget, forstår. Hvis forholdene taler derfor, kan der anvendes tolk.

§ 50. Bestemmelserne i § 33, §§ 36-40 og §§ 43-45 finder tilsvarende anvendelse ved besøg til domfældte.

Kapitel 6

Brevveksling, telefonsamtaler m.v.

Tilbageholdtes brevveksling

§ 51. En tilbageholdt har ret til at modtage og afsende breve med de begrænsninger, der følger af §§ 52-60.

§ 52. Politiet kan gennemse breve, pakker og lignende til og fra en tilbageholdt inden modtagelsen eller afsendelsen, jf. retsplejelovens § 380. Politiet skal snarest muligt udlevere eller sende brevene, medmindre indholdet vil kunne være til skade for efterforskningen eller opretholdelse af orden og sikkerhed i detentionen. Hvis politiet tilbageholder et brev, skal spørgsmålet om, hvorvidt tilbageholdelsen bør opretholdes, straks forelægges retten til afgørelse.

§ 53. Politiet åbner og lukker uden retskendelse breve til og fra en tilbageholdt med henblik på at hindre ind- og uds mugling. Dette kan dog fraviges, når det i det enkelte tilfælde skønnes forsvarligt ud fra hensynet til opretholdelse af orden og sikkerhed. Åbning og lukning sker i tilbageholdtes påsyn, medmindre der er truffet afgørelse om, at der skal ske gennemlæsning, jf. stk. 2.

Stk. 2. Gennemlæsning af breve til og fra tilbageholdte kan ud over de i § 55 nævnte tilfælde alene ske, hvis hensynet til opretholdelse af orden og sikkerhed i detentionen gør det nødvendigt.

Stk. 3. Ønsker politiet at tilbageholde brevet, skal tilbageholdelsen af brevet straks forelægges retten til afgørelse.

Stk. 4. Når et brev gennemlæses efter stk. 1, men ikke tilbageholdes, skal den tilbageholdte underrettes om afgørelsen om gennemlæsning. Underretning kan dog undlades i indtil 4 uger, hvis formålet med gennemlæsningen ellers ville forspildes.

Stk. 5. Der skal gøres notat om begrundelsen for afgørelsen og resultatet af gennemlæsningen. Det skal endvidere fremgå af notatet, at den, som afgørelsen retter sig mod, er orienteret om muligheden for at påklage afgørelsen til politimesteren.

§ 54. Tilbageholdte afholder selv udgifterne til brevpapir, konvolutter og porto, jf. dog § 60. Tilbageholdte, der hverken får udbetalt selvforvaltningsbeløb, har indtægt ved eget arbejde, modtager offentlig ydelse til underhold, eller hvis andre særlige forhold taler derfor, får udleveret brevpapir og konvolutter uden detentionens stempel eller mærke.

Stk. 2. Breve skal ekspederes uden ugrundet forsinkelse. Tilbageholdte skal underrettes om tidspunktet for normal postafsending.

§ 55. En tilbageholdt har ret til ukontrolleret brevveksling med retten, forsvareren, justitsministeren, direktøren for kriminalforsorgen i Danmark, Folketingets Ombudsmand og Inatsisartut Ombudsmandiat, jf. retsplejelovens § 380.

Stk. 2. Ud over de i stk. 1 nævnte myndigheder har en tilbageholdt ret til ukontrolleret brevveksling med direktøren for Kriminalforsorgen i Grønland, domstolene, Procesbevillingsnævnet, politiet og anklagemyndigheden, Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Den Europæiske Torturkomité, FN's Menneskerettighedskommission og FN's Torturkomité.

Stk. 3. Ud over de i stk. 1 og 2 nævnte myndigheder har en tilbageholdt ret til ukontrolleret brevveksling med andre offentlige myndigheder og medlemmer af Folketinget og medlemmer af Inatsisartut.

Stk. 4. En udenlandsk tilbageholdt har tillige ret til ukontrolleret brevveksling med hjemlandets diplomatiske eller konsulære repræsentanter, medmindre politiet af hensyn til

tilbageholdelsens formål modsætter sig det på grund af ganske særlige omstændigheder.

§ 56. Breve til de myndigheder m.v., som er nævnt i § 55, stk. 1 og 2, må ikke åbnes.

Stk. 2. Breve fra de i stk. 1 nævnte myndigheder må ikke åbnes, hvis det må anses for sikkert, at brevet hidrører fra den angivne afsender. Eventuel åbning skal ske i den tilbageholdtes påsyn.

§ 57. Breve til de myndigheder m.v., der er nævnt i § 55, stk. 3 og 4, afleveres til personalet i åben stand og lukkes i den tilbageholdtes påsyn efter kontrol af konvoluttens indhold.

Stk. 2. Breve fra de i stk. 1 nævnte myndigheder må ikke åbnes, hvis det må anses for sikkert, at brevet hidrører fra den angivne afsender. Eventuel åbning skal ske i den tilbageholdtes påsyn.

Stk. 3. I tilfælde, hvor den tilbageholdtes øvrige brevveksling gennemses af politiet, skal breve til medlemmer af Folketinget og medlemmer af Inatsisartut fremsendes med følgeskrivelse. Hertil benyttes formular, der rekvireres fra direktøren for Kriminalforsorgen i Grønland.

§ 58. Breve til en offentlig myndighed eller en enkeltperson, som den tilbageholdte efter § 55 har ret til ukontrolleret brevveksling med, skal være adresseret til den pågældende myndighed eller enkeltperson. Breve til offentlige myndigheder skal adresseres til vedkommende offentlige institution og ikke til en dér ansat person.

§ 59. Hvis der er begrundet tvivl om, hvorvidt et tilsendt brev hidrører fra en offentlig myndighed m.v., som er omfattet af § 55, kan politiet rette henvendelse til vedkommende myndighed m.v. med henblik på at klarlægge, om brevet hidrører fra denne, eller tilbagesende brevet til den angivne afsender for at få bekræftet, at brevet hidrører fra denne.

Stk. 2. Breve, som udveksles mellem en tilbageholdt og offentlige myndigheder m.v., som den tilbageholdte efter § 55 har ret til ukontrolleret brevveksling med, må ikke gennemlæses eller tilbageholdes, men kan gennemlyses af politiet med henblik på at hindre indsmugling.

§ 60. Politiet udleverer brevpapir og konvolutter samt afholder portoudgiften for breve til de i § 55 nævnte myndigheder m.v.

Domfældtes brevveksling

§ 61. En domfældt har ret til brevveksling med de begrænsninger, der følger af §§ 62-66. Politiet kan uden retskendelse åbne og lukke breve til og fra den domfældte. Det sker normalt i den domfældtes påsyn.

§ 62. Politiet åbner og lukker breve til og fra domfældte med henblik på at hindre ind- og uds mugling, jf. dog stk. 3. Dette kan dog fraviges, når det i det enkelte tilfælde skønnes forsvarligt ud fra hensynet til opretholdelse af orden og sikkerhed.

Stk. 2. Åbning og lukning af breve til og fra domfældte sker i den domfældtes påsyn, medmindre der er truffet afgørelse om, at der skal ske gennemlæsning.

Stk. 3. Domfældte har ret til ukontrolleret brevveksling med justitsministeren, direktøren for kriminalforsorgen i Danmark, direktøren for Kriminalforsorgen i Grønland, domstolene, Den Særlige Klageret, Procesbevillingsnævnet, anklagemyndigheden og politiet, Folketingets Ombudsmand, Inatsisartut Ombudsmandiat, medlemmer af Folketinget, medlemmer af Inatsisartut, Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Den Europæiske Torturkomité, FN's Menneskerettighedskommission, FN's Torturkomité og den autoriserede forsvarer eller advokat, der har været beskikket for eller valgt af den pågældende som forsvarer i den kriminalsag, der har ført til indsættelse i institutionen, eller i en verserende kriminalsag, jf. kriminallovens § 218.

§ 63. Gennemlæsning af breve til og fra den domfældte kan alene ske, hvis dette af politiet skønnes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn eller for at beskytte den forurettede ved lovovertrædelsen, jf. kriminallovens § 217, stk. 3.

Stk. 2. Når der træffes afgørelse om gennemlæsning af breve efter kriminallovens § 217, stk. 4, jf. stk. 3, skal den domfældte underrettes herom. Underretning kan dog undlades i indtil 4 uger, hvis formålet med gennemlæsningen ellers ville forspildes.

§ 64. I tilfælde, hvor gennemlæsning har fundet sted, kan et brev efter bestemmelse af politiet tilbageholdes, hvis det af ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn eller for at beskytte den forurettede ved lovovertrædelsen ikke bør afsendes.

Stk. 2. Et tilsendt brev, der af grunde som nævnt i stk. 1 ikke bør udleveres, skal tilbagesendes. Et tilsendt brev kan dog tilbageholdes, hvis det af sikkerhedsmæssige hensyn anses for nødvendigt.

Stk. 3. Afsenderen skal underrettes om tilbageholdelsen af brevet. Underretning kan dog undlades i indtil 4 uger, hvis formålet med tilbageholdelsen ellers ville forspildes.

§ 65. Når der træffes afgørelse om gennemlæsning, tilbageholdelse og tilbagesendelse af breve, skal der gøres notat om grunden hertil og resultatet af gennemlæsningen. Det skal endvidere fremgå af notatet, at den, som afgørelsen retter sig imod, er orienteret om muligheden for at påklage afgørelsen til politimesteren og fristen for at indgive klage.

§ 66. Breve, der tilbageholdes, opbevares af politiet.

Telefonsamtaler

§ 67. Hvis forbindelse gennem brevveksling ikke uden væsentlig ulempe kan afventes, kan en tilbageholdt eller domfældt få tilladelse til at føre telefonsamtaler, i det omfang det er praktisk muligt jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Politiet kan nægte en tilbageholdt at føre telefonsamtaler af hensyn til tilbageholdelsens formål, eller hvis dette findes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn.

Stk. 3. Politiet kan nægte en domfældt at føre telefonsamtaler, hvis det findes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn eller hensynet til at beskytte den forurettede ved lovovertrædelsen.

Stk. 4. Telefonsamtaler påhøres eller aflyttes uden retskendelse af politiet, medmindre dette ikke findes nødvendigt af

de i stk. 2 og 3 nævnte grunde. Hvis telefonsamtalen påhøres eller aflyttes, skal samtaleparterne forinden gøres bekendt hermed. Afgørelse om påhør eller aflytning træffes af politiet.

Stk. 5. Ved telefonsamtaler, der påhøres eller aflyttes af politiet, kan der stilles krav om, at samtalen skal føres på et sprog, som den, der påhører eller aflytter samtalen, forstår. Hvis forholdene taler derfor, kan der anvendes tolk.

§ 68. Anmodninger om at føre telefonsamtale med forsvareren imødekommes i almindelighed.

Stk. 2. Tilbageholdtes samtaler med forsvareren påhøres eller aflyttes ikke.

Stk. 3. Domfældtes samtaler med de i § 62, stk. 3, nævnte myndigheder påhøres eller aflyttes ikke.

§ 69. Tilbageholdtes telefonsamtaler kan afbrydes, hvis dette i det enkelte tilfælde findes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, eller hvis det strider mod hensynet til tilbageholdelsen.

Stk. 2. Domfældtes telefonsamtaler kan afbrydes, hvis dette i det enkelte tilfælde findes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn eller hensynet til at beskytte den forurettede ved lovovertrædelsen, jf. dog § 68, stk. 3.

§ 70. Politiet kan under hensyn til forholdene på det enkelte sted bestemme nærmere om den praktiske gennemførelse af tilbageholdtes ret til at føre telefonsamtaler, herunder begrænse hyppigheden og varigheden af telefonsamtaler under hensyn til de personaleresourcer, der medgår til at påhøre eller aflytte samtalerne.

Adgang til aviser, bøger m.v.

§ 71. Indsatte skal have mulighed for at holde sig orienteret ved avislæsning og gennem radio- og fjernsynsudsendelser m.v.

Stk. 2. Indsatte har så vidt muligt ret til at låne bøger og tidsskrifter gennem det offentlige biblioteksvæsen.

Kontakt til medierne

§ 72. Indsatte har ret til i detentionsperioden at udtale sig og i den forbindelse at lade sig fotografere til medierne, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for tilbageholdte, der er isolerede efter rettens bestemmelse.

§ 73. Politiet kan af hensyn til tilbageholdelsens formål modsætte sig, at en tilbageholdt får tilladelse til at udtale sig og i den forbindelse lade sig fotografere til medierne.

§ 74. Politimesteren kan begrænse den indsatte ret til at udtale sig til medierne og til at lade sig fotografere, hvis sikkerhedsmæssige hensyn eller hensynet til at modvirke en åbenbar krænkelse af retsfølelsen taler herfor.

Stk. 2. En begrænsning gælder navnlig, hvis den indsatte skal medvirke i en tv-optagelse og i den forbindelse skal udtale sig om egen kriminalitet.

Kapitel 7

Indgreb over for indsatte

Undersøgelse af detentionsceller m.v.

§ 75. Politiet kan undersøge, hvilke genstande en indsat har i sin besiddelse i sit opholdsrum eller på sin person efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1175 af 7. december 2009 om undersøgelse af indsattes person og opholdsrum i kriminalforsorgens institutioner (undersøgelsesbekendtgørelsen).

Stk. 2. Er der ikke personale af samme køn som den undersøgte person, kan undersøgelsen foretages af to personer af det modsatte køn.

Magtanvendelse

§ 76. Politipersonalet kan anvende magt over for en tilbageholdt eller domfældt efter de for politipersonalet almindeligt gældende regler om magtanvendelse.

Sikringsmidler

§ 77. Politiet kan anvende sikringsmidler, herunder håndjern, over for en indsat efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1163 af 7. december 2009 om anvendelse af sikringsmidler i anstalter (sikringsmiddelbekendtgørelsen). § 20 i denne bekendtgørelse finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 8

Erstatning og betaling for ophold

§ 78. Tilbageholdte og domfældte i detentioner ydes erstatning som følge af ulykkestilfælde m.v. efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1169 af 7. december 2009 om erstatning og godtgørelse til indsatte i anstalter og pensioner og til dømte og prøveløsladte under udførelse af samfundstjeneste som følge af ulykkestilfælde m.v.

§ 79. En domfældt, der har indtægtsgivende arbejde i eller uden for detentionen, eller som modtager offentlig ydelse til underhold, betaler for opholdet efter reglerne i bekendtgørelse

nr. 1170 af 7. december 2009 om betaling for ophold i kriminalforsorgens institutioner.

Kapitel 9

Klage m.v. og ikrafttræden

Klageregler m.v.

§ 80. Afgørelser vedrørende en tilbageholdt eller domfældt eller klager over behandlingen kan påklages til politimesteren.

Stk. 2. En klage til politimesteren har ikke opsættende virkning, medmindre den, der har truffet afgørelsen, eller politimesteren træffer bestemmelse herom.

§ 81. Afgørelser truffet af politimesteren kan påklages til direktøren for Kriminalforsorgen.

Stk. 2. En klage til direktøren for Kriminalforsorgen har ikke opsættende virkning, medmindre den, der har truffet afgørelsen, eller direktøren for Kriminalforsorgen træffer bestemmelse herom.

§ 82. Efter retsplejelovens § 379, stk. 1, kan den tilbageholdte kræve, at politiets afslag på besøg eller krav om kontrol af besøg forelægges retten til afgørelse.

§ 83. Efter retsplejelovens § 380 skal spørgsmålet, om politiets tilbageholdelse af et brev til eller fra en tilbageholdt skal opretholdes, straks forelægges retten til afgørelse.

§ 84. Såfremt politiet bestemmer, at der af hensyn til tilbageholdelsens formål skal foretages andre begrænsninger i en tilbageholdts rettigheder, kan den tilbageholdte efter retsplejelovens § 381, stk. 1, forlange spørgsmålet forelagt retten til afgørelse.

§ 85. Klager over behandlingen under tilbageholdelsen kan indgives til retten efter retsplejelovens § 381, stk. 2.

Ikrafttræden

§ 86. Bekendtgørelsen træder i kraft den 15. april 2010.

Politimesteren i Grønland, den 29. marts 2010

BJØRN TEGNER BAY

KST.